

703. Araf nedir ve Araf'ta arınma ateşinden nasıl uzak durabilirim?

(English Title - What is Purgatory & How can I avoid the Fires of Purification)

14 Mayıs 2019 – Jesus'un Clare kardeşe verdiği ders

Tercüme: Jasmin

(Clare) Sevgili Rab Jesus, bize göklerin kanunlarını ve kutsallığı açıkladığın için teşekkür ederim. Rab merhamet, merhamet... Amin.

Sevgililerim, dünyanın bütün dualarının eşini aşığılayan ve onu ruhen inciten erkeğe veya kadına az faydası olacak. Kiliseye gidip gelirinizin onda birini verip ve eve gelince eşinizi hor görebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Kalbinizin alçaklığını gerçekten bununla düzeltebileceğinizi mi sanıyorsunuz?

Size açıkça söyleyeyim, bununla düzeltemeyeceksiniz. Bu konuda henüz sizinle konuşmadım, ama konuşma zamanı geldi.

İnsanlar öldükleri zaman, ya cennete, ya da cehenneme gideceklerinin kanaatindedirler. Bu doğru değildir. Jesus'un veya Jesus'un elçilerinin öğretisine göre bu böyle değildir. Eski zamanlardaki kilisede ve Yahudi halkının inancında da bu böyle değildi... Ölenler Kutsal Kitap'ın hapishane diye tasvir ettiği arınma yerine gidecekler...

1. Petrus 3:19...Jesus ruhen dirildikten sonra, gidip bunları zindanda olan eskiden itaatsizlik yapmış olan ruhlara da duyurdu.

1. Petrus 4:6... Ondan dolayı Sevindirici Haber ölümlere de duyuruldu öyle ki, ölümler bedence yargılansın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın.

Araf Latince'den kaynaklanır, temizlenme ve arınma anlamına gelir. Katolik kilisesi, Tanrı'nın lütfunda kalıp O'na karşı dostluk içinde ölen, ama tamamen günahlarından arınmamış insanların son olarak her şeyden arınmasını Araf olarak tanımlar. Yahudiler de ölümden sonra arınma olasılığına inanırlar ve onlar hatta Yahudi alimlerin cehennem konseptini benzer bir şekilde anlayışlarını ifade etmek için "Araf" kelimesini kullanırlar.

Matta 5:25-26... Senden davacı olanla çabucak yoldayken anlaş, yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin. Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemededen oradan asla çıkamazsın.

Bu Katoliklerin öğretisi değildir. Bu eski zamanlardaki Petrus'la başlayan kilisenin öğretisidir. Ama bu öğretinin çarpıtılmasıyla, eğer insanlar ölenleri için kilisede bir ibadet için para ödemezlerse veya gelirlerinin onda birini vermezlerse vs. baskı aracı olarak fakirlerden ve dullardan para koparmak amacıyla, cennete gidemeyecekleri söylendi. Bu yapılanlar en iğrenç şeylerden birisiydi ve Martin Luther'in Katolik kilisesini terk etmesi de bundan dolayı idi.

Ama bu, Hristiyanların elçilerin öğretilerinin izinden gitmemesi için bir özür değildir. Araf gerçektir. Ve eğer ben bugün ölseydim? Sanırım ben Araf'a giderdim. Bakın, benim tutumum ve durumum

bazen günahkâr ve kutsal değil. Bu da gelinliğimde kirli bir leke bırakır ve bazı şeylerle insanları incittiğim zaman olmuştur ve ben bundan pişman olmadım.

Christus çarmıhta günahlarımızın kefareti ödedi, ama neden olduğumuz zararları O telafi etmedi. Önümüzde henüz bir telafi var. Ve eğer pişmanlık sıradan ise, gelinlikteki çirkin lekeleri nasıl gidereceğimiz konusunda kesin kanaatimiz yok.

Matta 12:36-37... Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız.

Eğer biz diğer insanları ruhen, fiziksel olarak veya duygusal açıdan incitirsek, zaman gelecek bu zararları telafi etmek zorunda kalacağız ve böyle düşünmeye ve davranmaya neden olan kalbimizin bu tutumunu değiştirmek zorundayız. Bu ölmeden önce yapılmazsa, Rab, merhametiyle hapisane diye adlandırılan ve bunun anlamı arınma yeri olan bir önlem aldı.

Araf, Tanrı'nın lütfunda kalarak ölen, ama insanlara karşı zehirli tutumunu ve davranışını değiştirmemiş olarak ölen insanların gideceği ıstırap yeridir. Araf'ta o kişiler kalbin temizliğine ve mükemmel bir insan sevgisine ulaşması amacıyla rahmetle çalışabilirler.

Örneğin, bir Hristiyan adam karısıyla kavga ederek ona kaba sözler söyler. Sonra evden çıkarak bir araba tarafından çarpılarak ölür. Diyelim ki, o adam iyi bir Hristiyan olarak öfkesine asla egemen olmadı. O adam cani değil, karısını da dövmez. O fakirleri besledi ve çocuklarıyla ilgilendi, ama o hıncını alarak insanları sözleriyle incitir.

Eğer o adam ölürse, cennete mi girsin. Burada bir problem var... Sonsuz sevincin olduğu yer olan cennete o adam zehir gibi tutumuyla gidemez.

O anda (ölüm anında) o adam fiziksel bir vücudun, elbisenin etkisi vs. olmaksızın kendisini olduğu gibi görür. Adam ruhunun durumunu görür ve bu durumda cennete giremeyeceğini bilir. Ve o kişi bir kamyon tarafından ezilmiş gibi kendisini hisseder. Ama ezilmek yerine, kalbinde ruhunda atomik ateş gibi yanan gerçek bir pişmanlık alevlenir. Kendi günahkâr halini ve insanlara yaptıklarını görür ve pişmanlığın alevleri onu yakar.

Böyle bir şey sizin de başınıza geldi mi? Kaçındığınız pek de hoş olmayan bir gerçek veya ona karşı kör olduğunuz bir durum ve aniden o bir gerçek oluyor. Sanki insan 16 yaşında hamilelik testi sonucu hamile olduğunu öğrenmesi gibi ve bütün dünyanız başınıza yıkılıyor ve korku her yanınızı sarıyor.

Araf, hayatınızda vazgeçmek istemediğiniz günahkâr alışkanlıklarınız için üzücü bir durumdur. Orada arınmanın ruhsal ateşiyle hiç kimse sizi teselli etmeksizin, hiç kimseyle konuşmadan, besinsiz, susuz ve oyalanmaksızın yanacaksınız. Araf ruhi ıstırap yeridir.

Eğer siz Araf'taki şahsa orasını terk edip etmemek istediğini sorsaydınız, size şöyle yanıt verirdi... "Cennete girebilmemden önce terk etmek istemiyorum!" Cennet onların gözlerinin önündedir. Jesus onları ziyaret eder. Annemiz Maria da onları ziyaret eder. Ve onlara ara sıra teselli ve güçlendirici lütuf verilir.

Jesus bir önlem aldı. Kazada ölen adam ruhunun durumundan ötürü şoka girdi ve onun ruhsal bedeni ateş gibi yanar ve bu kötü alışkanlıktan ötürü feci bir pişmanlık duyar. Jesus o adamı diğer ruhların arındığı yere götürür ve adam tamamen pişman oluncaya kadar ve bu tutumdan kurtuluncaya dek lütuf onunla çalışır. Sonra adam arınmıştır ve cennete girmeye hazırdır.

Gecenin birinde ben ve Ezekeil'in bir uçakta olduğumuzun rüyasını görmüştüm. Uçak düşmüş ve biz ölmüştük. O anda kendimizi bir tiyatroya benzeyen koltukların olduğu yere birden çok kapı olan büyük bir yerde bulduk. Yalnız değildik. Birçok insan oradaydı ve herkese belli bir kapıdan geçmeleri söylendi. Bu rüyadan uyandıktan sonra kendimi çok acayip hissettim. Rab bana, eğer eskiden veya şimdi ölürsem, cennete değil, Araf'a gideceğimi beyan etti, çünkü ben kendim için yaşadım, başkaları için yaşamadım. Bu bizi gerçekten sarstı.

İlk defa Araf hakkında bir şey duyduğum zaman, kendi hayatımı hemen gözden geçirdim. Kendime birkaç vahim soruyu sordum. Cennete mi, yoksa Araf'a mi gideceğim? Bu bana ağır bir şahsi değişimler getirdi; özellikle kesin kararlılığında, herhangi bir şeyi arzulamamada ve tembellik etmemekte değişimler.

Ezekeil şöyle dedi... "Rab, lütfen, benim Araf'ta arınmaktansa, bu dünyada Araf'ı yaşayayım."

Ezekeil'in babası evde şiddet kullanan alkolik birisiydi ve Ezekeil ve kardeşlerini dövüyordu, ama en fazla Ezekeil'i. Babası Ezekeil'e şiddetini odaklamıştı. Ve bu durum mağdur ruhlu insanlarda ve Tanrı'ya hizmete çağrılanlarda epey normaldir; şeytan çocukluktan itibaren onlara eziyet eder. Bugüne dek Ezekeil masaya oturup yemek yemeye zorlanır. Çünkü o küçükken, babası ona kafayı takıp ona saldırmış ve dövmüştü. Babası hafif sıklet boks şampiyonuydu ve yumruk vurmaya çok iyi biliyordu. Şüphesiz Ezekeil'in sindirim sistemindeki problemler oradan kaynaklanır.

Ezekeil'in babası nihayet öldüğü ve gömüldüğü zaman, ailesi ölümler için edilen geleneksel duaları babasına etmişlerdi. Ve Yahudiler bunu bir yıl boyunca yaparlar. Ama 10 yıl sonra Ezekeil'in babası Ezekeil'in rüyasına girip üç ibadet daha yapmasını rica etmişti, o zaman Araf'tan tahliye edilecekti. 10 yıl! O adam 10 yıl boyunca arındırıcı ateşe kapatılmıştı!

Eşlerini, çocuklarını veya yaşlı ebeveynlerini incitenler için bu epey uyandırıcı çağrıdır. Sevilenler, henüz bu dünyada iken, lütfen yollarınızı değiştirin. Siz 5 dakikalığına bile Araf'a gitmek istemiyorsunuz.

Matta 5:17-20 şöyle der... Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan ufak bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak. Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!

Jesus, anlatmak istediğin neyin var?

Jesus sözlerine şöyle başladı... "Bana ait olanlar, ölüm anınızda cennete doğru uçmanız dileğimdir. Hiç bir engelsiz – dosdoğru benim sizi bekleyen kollarıma. Yaşam nehrinin kenarındaki meyveleri

ve otları yemenizi ve dünyada size verilen zarardan tamamen şifa bulup onarılmış olmanız dileğimdir.”

“Her birinizin beni yüz yüze görmenizi istiyorum. Ama bu günahın katları temizleninceye dek, açık ve mükemmel bir şekilde gerçekleşemez.”

“Huyunuzda iradenizin kararlılığı yoluyla değiştirmeniz gereken şeylerle her gün size geliyorum. Size sevgi yağıdır ve sizi onaylıyorum öyle ki, güçlenerek günah fırsatlarından sakınabilin. Sizi şefkatle seviyorum öyle ki, sonuçta diğer insanlara olan öfkenizi ve garazınızı sevgiye dönüştürün ve böylece arınmanın ateşinden kaçınabilin.”

“Bu şifaların gerçekleşsin diye, eğer bana her gün gelip gerekli vakti benimle geçirmek istemiyorsanız, anlayış ve sevginiz eksik olduğu için o zaman dışarı çıkıp diğer insanlara hakaret etmeye ve onları incitmeye devam edeceksiniz. O sizde eksiktir, çünkü öncelik tanınmasını doğru olarak bilmediğiniz için ve benimle hiç vakit geçirmediğiniz veya çok az vakit geçirdiğiniz içindir.”

“O gün geldiğinde, dünyadan göçtüğünüz günde ve bütün dünyevi oyalanmalar ve duygular sizden alındığı anda, o zaman aynamın önünde duracaksınız ve her kusuru ve her günah alışkanlıkların farkına varacaksınız. Sevginizin eksikliğini ve öfkenizi şiddetli bir şekilde hissedip garaz, aç gözlülük, arzu ve diğer birçok günahlar gibi zararlı, zehirli günahlarla dolu olduğunuzu ve o günahların sizde kök salmasına ve içinizde yaşamasına izin verdiğinizizi fark edeceksiniz.”

“O şeylerin olduğunu bildiniz, ama ben değil, sizin cennete girebilmeniz için o günahların üstünden gelmeniz gereken bir zamanın geleceğini algılamadınız.”

“O nasıl bir gün olacak! Hataları ve günahları için ağlamış olanlar için harika bir gün. Çünkü zayıf olup düşmenize rağmen, cennete gelmeden önce, kararlı olursanız ve her gün kendinizi yenerseniz, size merhamet edilecek. Size affı getiren eylemlerinizi destekleyen kararlılığınız olacak.”

“Ama o (ölüm gününü) yokmuş gibi unutan diğer insanlar için o gün çok feci olacak. Siz aynamın önünde titreyeceksiniz ve kaçacaksınız, gizlenmek isteyeceksiniz, kendinize ve bütün cennete öyle kirli görüneceksiniz ki. Lütfen, lütfen benimle içten dua vaktini geçirmek için ve düşüncesizliklerinizden ve akılsızlıklarınızdan pişman olmak için öncelik tanıyın. Pişman olun ve insanlara verdiğiniz zararı telafi edin.”

“Bana gelin ve gerçek pişmanlığın ve merhametin rahmeti için benden rica edin. Sizin benim ve kutsalların yanında cennette olabilmemiz için gerekli olan duruma götürmek için Ben size yapabileceğim şeyi yapacağım. Ama çocuklarım, alışkanlık haline gelmiş olan günahlarınız yüzünden o alışkanlıkları yenmeyi reddettiğiniz için pişmanlığın ateşinden geçmelisiniz. O alışkanlıklar sizinle birlikte cennete giremez, onlar tamamen yenilmelidirler.”

“Protestan kilisesinden olan kişilerin bu öğretime ve bu Araf'ın gerçeğine karşı geleceklerini biliyorum. Diğer insanlar size Araf hakkında yalan söyledikleri ve vicdanınızı iyice şekillendirmediği için bu bilgiyi sizden mi gizleyeyim? Yoksa size kendinizi değiştirmeniz için, henüz vaktiniz varken, bir şans vereyim mi? Sizi çok seviyorum. Daha büyük suçlar hayatınızda biriktirmeyin diye gerçeği sizden gizli tutamam.”

“Size düğün şöleni misafiri benzetmesini anlattığımda, bir kişinin düğüne uygunsuz giyimle geldiğinden söz etmişim. O kişi hatalarını düzeltmek için hiçbir çaba harcamadı ve diğer insanlara verdiği zararı telafi etmedi. O kişinin neden şölene alınmadığı bundan dolayı idi.”

“Yani cennete alınmayacağınızı ondan anlayabilirsiniz, hatalarınızı yendiğiniz veya her gün o hataları ciddiyetle yenmeye çalıştığınız hariç. O zaman size merhamet edileceğine ve sizin bana geleceğinizden emin olabilirsiniz.”

“Sizi seviyorum, gelinlerim. Sizin her gün ayartmaları ve günahları yenmek için çalıştığınızı gördüğümde, sizi şefkatle seviyorum. Fedakârlıklarınızla ve sadece bana ait olmanızla cennette herkese büyük sevinç getiriyorsunuz. Ah, sizi nasıl da seviyorum!”

... Bu Jesus’un Clare’e mesajının sonu idi. Burada diğer bir kaynaktan bir tasdik:

20. Size bu devirde şöyle dedim: İnsanların cehennem hakkında düşündükleri tasvirleri düşünmeyin, çünkü bu dünyada savaşlarınızla ve düşmanlıklarınızla yaratmış olduğunuz yaşamdan daha büyük bir cehennem yoktur. Ve vicdan insanın hatalarını gözler önüne serdiği anda, öbür dünyada ruhun vicdan azabının ateşinden başka bir ateş yoktur.

25. “Araf”, ruha işkence eden ve onu altının döküm potasında arındığı gibi arıtacak olan ıstırapların, kendini suçlamanın ve pişmanlığın sembolüdür. Bu ıstırap dileğimdir ve dileğimde size olan sevgim vardır.

(ÜÇÜNCÜ ANTLAŞMA’dan alıntı, Jesus Christus’un Vahiyleri, bölüm 27, öbür dünya)